

N:o 167.

Af herr **P. Andersson** i Högkil, om ändring af 14 § riksdagsordningen.

Bland de många viktiga samhällsfrågor, som stå på dagordningen inom vårt land, intager frågan om den politiska rösträtten redan nu en framstående plats, och den skall med det ovilkorligt sannas rätt allt kraftigare träda fram och fordra en tidsenlig lösning.

Allt sedan år 1869 har denna fråga nästan årligen varit föremål för Riksdagens pröfning, dervid så många och ovedersägliga skäl blifvit framdragna för rättvisan och billigheten af en reform i nu rådande valrättsförhållanden, att de åtminstone för mig äro fullt giltiga. Jag har all anledning antaga, att dessa skäl äro väl kända af Riksdagens ärade ledamöter, hvadan jag anser öfverflödigt att här upprepa dem och inkränker mig att hänvisa till Riksdagens protokoll samt särskildt till motiveringen uti de af herrar S. A. Hedlund år 1880 och R. Gustafsson år 1886 i frågan afgifna motioner.

Men ett nytt och kraftigt talande skäl har nu tillkommit: *Riksdagen har beslutat spanmålstull*, eller med andra ord lagt skatt på det oundgängligaste af alla lifsförnödenheter, och således på ett betänkligt sätt ingripit i den rent menskliga rättigheten att få köpa det dagliga brödet för så billigt pris som möjligt.

Under sådana förhållanden torde det vara både billigt och klokt, att låta en del af dem, hvilka nu stå nedanför det politiska strecket och kanske hårdt komma att drabbas af den nya skatteformen, som jag vet att många af dem motse med oro och bekymmer, få rösträtt

Bih. till Riksd. Prot. 1888. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 30 Häft.

vid riksdagsmannaval; och då jag under tulldebatterna i kammaren med nöje hört framstående män af den nuvarande riksdagsmajoriteten förklara sig vara verkliga vänner af de orepresenterade klasserna, hoppas jag, att frågan om utsträckning af den politiska rösträtten nu skall af Riksdagen varda löst.

Då jag emellertid icke obetingadt kan gilla någon af de vid innevarande riksdag uti denna fråga afgifna motioner, tager jag mig friheten härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta en förändring i riksdagsordningens § 14 sålunda, att ur denna paragraf uteslutas bestämmelserna om en viss förmögenhets innehafvande eller en viss bevillnings erläggande, och att alltså paragrafen må erhålla följande lydelse:

Valrätt tillkommer, inom den kommun, der han bosatt är, en hvar i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad man.

Om remiss till konstitutionsutskottet anhålles.

Stockholm den 11 februari 1888.

P. Andersson
i Högkil.

Rättelse

i herr *P. Svenssons* motion (n:o 146) i Andra Kammaren.
Sid. 12 rad. 15 uppfir. *står*: en ersättning för resekostnader
läs: ersättning för resekostnad